

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Διεύθυνσις: Διευθυντής.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Λογισμ. Κύκλου αριθ. 34.

Τιμή έκαστου φύλλου γρ. 2

Υπεύθυνος: Γ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΑΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΤΑΣ ΔΕΥΚΩΣΙΑΣ

Αγαπητοί Συμπολίται,

Είς εμὴν πρόκλησιν ὑπεκλίνετε τῆς μεγάλης πλειονότητος τῶν δημοτῶν τῆς Κυπριακῆς πρωτεύουσας ὅπως παρῶμεν ἐν ὑπηρεσίᾳ ἡμῶν ἐν τῷ μέτρῳ τῶν ἀποδόντων δυνάμεων μετὰ πρὸς ἄσιν καὶ θεραπείαν τῆς θλιβερώτατης καταστάσεως, εἰς ἣν περιήλθεν ἡ Κυπριακὴ πρωτεύουσα, ἐκφράζομεν βεβαίως εὐγνωμοσύνην ἐπὶ τῇ ἀπονεμαμένη τιμῇ.

Πρὸς πάντας τοὺς συμπολίτας ἡμῶν ἀπεβλέπομεν μετὰ τῆς δεύσης τιμῆς καὶ ἀγάπης ὡς πρὸς μέλη μιᾶς κοινότητος ποθοῦσης καὶ ἐργαζομένης τὴν ἀπὸ κοινοῦ πρὸδόν καὶ εὐμερίαν ἀπάντων τῶν συμπολιτῶν ἐν ἀδελφικῇ ὁμοφρονίᾳ καὶ συνεργασίᾳ. Αἱ ἀντιθέσεις καὶ αἱ διαφοραὶ περὶ τὰς πολιτικὰς ἰδέας καὶ τὰ φρονήματα πρέπει νὰ τεινῶνται εἰς τὴν νίκην καὶ τὴν ἐπικράτησιν τῶν ὑγιεινῶν καὶ πράγματι ἐθιμολογῶν ἀρχῶν, οὗς ἀρμυρίζει ἐπὶ πεπολιτισμένων καὶ προδευτικῶν λαῶν οὐδὲ συμφέρει νὰ σκοτίζωσιν αὐταὶ τὴν διανοίαν καὶ νὰ ἀμελῶσιν τὴν συνείδησιν τοσούτου ὥστε νὰ μὴ ἀναμολογῶνται καὶ νὰ μὴ καταδικάζονται μετὰ καὶ μονοῦ βωῶντα κακῆ.

Ἡ ἐθνικὴ καὶ τοπικὴ φιλοτιμία ἀπάντων τῶν δημοτῶν τῆς Κυπριακῆς πρωτεύουσας τιμωροῦνται καὶ τιμῶνται ὑπὸ τῆς ἀδελφότητος καὶ ἀντιθέσεως εἰς ἣν περιήγαγεν αὐτὴν μικρογόνοισι τοῦ Δημοσίου διαχειρίσεως μετ' ἀπαρτινυματίστον ἀδελφότητος καὶ ἀδελφότητος.

Ὅσοι ἐξοικισμένοι τὴν πρωτεύουσαν τῆς νήσου, εἴτε ἐκ πεπολιτισμένων εἴτε ἐκ ἡμιβάρβάρων χωρῶν προερχόμενοι, οἰκτεροῦνται καὶ χλευάζονται τὴν πόλιν ἡμῶν, καὶ ἐπιπολαιῶς θεωροῦνται τὴν ἀπερίγραπτον αὐτῇ ἀθλιότητα. Ἀπὸ τῆς Μασσαλιώτιδος κορασιδος, ἥτις τὴν Λευκωσίαν ἀπεκάλεσε οὐραρὸν χωρίον, μέχρι τοῦ περιδομένου ἀναποκρίτου τῆς διακρεπύς ἀγγλικῆς ἐρημίδος «Μακχεστρινὸς Φύλαξ», ἀνεμυλῶνται ἀντιπρόθετος ὅτι οὐδεμίαν ἀνὰ τὴν Ἀνατολὴν πόλιν εἶρε οὐραρῶτερον τῆς Λευκωσίας, ἄντας οἱ ἐξοικισμένοι ἀποκομίζονται τὰς χειρίστες ἐντυπώσεις ἀπὸ τοῦ περιβάλλοντος καὶ περὶ τοῦ περιεχομένου.

Ἀλλ' ἂν οἱ ἐξοικισμένοι τὰς ὁδοὺς καὶ τὴν ἀγορὰν τῆς Λευκωσίας μετὰ μορφαρῶν ἀδελφῶν καὶ τὴν εἰς φράττοντες ἀπέρχονται ταχέως, ἵνα μὴ ἐπαθλοῦσιν, ἐν ἡμέρᾳ οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ μονίμως μετὰ γυναικῶν, παιδῶν καὶ τέκνων παρμένοντες ἐκτεθειμένοι εἰς τὰς ἀδελφικὰς συνέπειας τῆς ὁδοῦ ἀπειροκλήου καὶ ἀνθυγιεινῆς καταστάσεως τῆς πόλεως ἡμῶν.

Καίτοι τὰ πράγματα βωῶνται εἰς τὰ ὅσα πάντων τῶν πολιτῶν καὶ προδελφῶν πάσης τῆς ἀδελφότητος αὐτῶν προξενούνηται ἀληθὴ νουθεσία, προσέχον νομίζομεν ὅπως προκαλούμεν τὴν συνεισφοράν τούτων καὶ τὴν ἀγαθὴν μέριμναν ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ὑπὲρ τῆς ὑγιείας αὐτῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν.

Αἱ ὁδοί

1) Αἱ ὁδοὶ καὶ αἱ πύργοι πᾶσι ἀπ' ἄρου εἰς ἄρου παρέμειναν ἡμελημένα ἐπὶ μακρὰ ἤδη ἐτὴ ἀνευ οὐδε-

μιᾶς ἐπιδοθείσεως καὶ οὐδὲν ἄλλο μὲν τὸν χειμῶνα ὑπὸ τοῦ βορρῶρου δυνάτοιο δὲ τὸ θέρος ὑπὸ τῆς τραχύτητος τῆς ἐπιφάνειας, τοῦ καλύπτοντος αὐτὰς κομποῦ καὶ τῶν ἐπιπολαζουσῶν ἀκαθαρσιῶν καὶ φημίαιων εἶναι.

Ἡ καθαριότης

2) Ἡ καθαριότης τῶν ὁδῶν τυγχάνει προβληματικὴ ἀπὸ μακρῶν ἐτῶν ἀφαιρία καὶ αὐτὴ εἰς τὴν φροντίδα τῶν οἰκογενειῶν. Ὅπου καθάραι καὶ φυλάττει οἰκογενεῖαι ἀδελφίζονται καὶ νουθετοῦν πρὸς τὸν σωφρονισμὸν τῶν ἀκαθαρσιῶν σαροῦται τὴν ὁδὸν. πρὸ τοῦ οἴκου αὐτῶν, αἱ ὁδοὶ παρουσιάζονται διαλείπουσιν καθαριότητα, οὗτε τὴν καλίσθησαν οὗτε τὴν ὑγιεινὴν τῆς πόλεως θεραπεύουσιν. Ἀλλὰ καὶ αἱ καθαριότητες τῶν οἰκογενειῶν ἱπτάμεναι, ὅτι αἱ ἀμαρτίαι τῆς καθαριότητος τοσούτων ἀραιῶς περιέχονται τὴν πόλιν πρὸς συλλογὴν τῶν ἀκαθαρσιῶν καὶ τῶν ἀπερριμμάτων, ὥστε εἶναι ἡννοχισμένη εἰς τὴν διακρίσιν ἐν τῷ οἴκῳ ἐπὶ ἐβδομάδος σωφρονισμῶν ἀναδίδονται θυσωδὶν ἀφρότητον ἐπὶ μεγίστῳ κινδύνῳ πάντων τῶν νοσημάτων, εἴτε νὰ μεταφέρωσι τὰς εἰς τὴν ὁδὸν καὶ πρὸς τὴν ἀδελφότητα θέματα εἰς τοῦ διαβάτας, ἐκθέτῃσι δὲ εἰς κινδύνον τὴν ὑγίειαν ἀπάσης τῆς πόλεως.

Ἡ ὑγιεινὴ καταστάσις τῆς πόλεως

3) Πασίγνωστον εἶναι ὅτι τὰ 3/4 τῶν πολιτῶν τῆς Λευκωσίας διημερεύουσιν ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἥτις εἶναι ἡ μέγιστος τῆς πόλεως καὶ συγχάζουσιν εἰς αὐτὴν ἐκ πᾶσης ἑπαρχίας τῆς Κύπρου καὶ πρὸς τὴν ἀγορὰν ταύτην, τὴν καρδίαν καὶ τοῦ πνεύματος τῆς Λευκωσίας, ἡ Δημοτικὴ Διοίκησις ἐκελεῖτο ἀξιοκατακρίτων ὁδοποιῶν καὶ ἀσφαλτικῶν, ἐπὶ μεγίστῳ κινδύνῳ τῶν πολιτῶν καὶ οἰκογενειῶν αὐτῶν, οἵτινες ἀποτελοῦσι τὴν μεγαλειότητα καὶ παρρηγοικωτέρων μέρων τῆς ἡμετέρας κοινότητος.

Ἐντούτοις εἰς πάσης τῆς πεπολιτισμένης καὶ τῆς ἡμιβάρβαρης ἐν γὰρ τῇ Διοικήσει τὴν μέγιστην καὶ βελτίστην φροντίδα ὅπου διατελεῖ τὰς ἀγορὰς ἐν καλῇ πάντοτε καταστάσει ἐκτελοῦται πάντα τὰ ἀναγκαῖα ἔργα διὰ τὴν προσαρμοστικότητα καὶ τὴν ἀνεκτικότητα καὶ τὴν ἀντοχήν καὶ καλὴν ἀντοχήν τῶν συμπολιτῶν ἐν τῇ πόλει καὶ περὶ τῆς ἀγῆρας καθαριότητος καὶ τῶν ὑγιεινῶν ὁδῶν αὐτῶν.

Ἡ πολυπληθὴς Λευκωσία μόνον ἀποτρέπει ἐπὶ μακρὰ ἤδη ἐτὴ θλιβερώτατην ἔξαρσιν τοῦ γυναικῶς τούτου καὶ παγκοσμίως καὶ ὅπου, ἔχουσα τὴν παγκύπριον ἀγορὰν αὐτῇ, ἐν ἀδελφότητι ὑπὸ πᾶσιν ἐποφθαλμῶν καταστάσει.

Ἀλλ' ὅσον τὸν χειμῶνα ἡ ἀγορὰ Λευκωσίας πᾶσι ἐν τῷ βορρῶρ καὶ γέμει σωφρονισμῶν ἀκαθαρσιῶν, σπαρτίων ἀφροδισμῶν ἐκείθεν, ἵνα ταχέως σωφρονισμῶν αἱ οἱ καὶ ἀφροδισμῶν ἀρετῶν ἐπὶ ἐβδομάδας ἀναδίδονται θυσωδὶν ἀφρότητον καὶ νοσημάτων μετὰ τὰς. Τὸ ἔδαφος τῆς ἀγορᾶς γυναικῶν τοῦ παλαιοῦ λιθοστρώματος αὐτοῦ ἀφροδισμῶν καὶ ἀνεπίστρετον γῆμα διαποτιζόμενον ὑπὸ τῶν ἐκφυλιστικῶν ἀκαθαρσιῶν ὕδατων καὶ ἀπορροῶν τὰ στοιχεῖα τῆς σήψης καὶ ἀποσύνθεσεως τῶν κατακειμένων

ἀκαθαρσιῶν κατ' ὅσον εἶναι καὶ πηγὴ πάσης φθοροποιῶς καὶ θανατηφόρου νόσου.

Ἐάν ἐτηρεῖτο συστηματικῶς καὶ λεπτομερῆς στατιστικὴ πῖναξ τῶν νοσημάτων καὶ τῶν νόσων τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν, θὰ ἀπεδεικνύετο τρανὸς ὅτι οἱ ἐν τῇ ἀγορᾷ δυνάμετες συμπολίται ἡμῶν εἶναι τὰ μάλλον ἀξιοβληνέστατα θύματα τῆς ἀσφαλείας καὶ ἀθλιότητος δημοτικῆς διοικήσεως ἐπὶ μακρῶν ἤδη σειρᾶν ἐτῶν.

Εἰς πόλιν περιβαλλομένην ὑπὸ δασῶν καὶ βρύθουσαν κήπων, ἔχουσα δ' ἀφροδισμῶν ἀναπεπταμένον καὶ αἶρα καθάρων καὶ διαυγῆ ἀπάντων ὡχρῶν καὶ σκληρῶν καὶ κατεσκληρῶν πολιτῶν ὑποκείμενοι ἐνεκα καχεξίας εἰς πᾶσαν νόσον, εἴτε τοῦ θλιβερώτατου φαινομένου, οὗ τὴν εὐθύνην ὁλόκληρον φέρει ἡ δημοτικὴ Διοίκησις. Ὁ Λευκωσιώτης δὲ ἀγωνίζεται μόνον τὸν οικονομικὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, ἀλλ' εἶναι ἐκτεθειμένος καὶ εἰς τὰς μάλλον ἐπικινδύνους νόσους ἐνεκα τῆς ἀπεριγράπτου ἀθλιότητος τῆς ἀγορᾶς ἐν ἣ διατελεῖ ὅλον σχεδὸν τοῦ βίου τοῦ.

Αὐτὸ τὸ ὁρμητικὸν τῆς αὐτοσυνηρῆσεως καὶ ἡ στοργὴ καὶ μέριμνα ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν ὑπαγορεύουσιν εἰς τοὺς πολίτας τῆς Λευκωσίας νὰ καταδικάσωσιν αὐτὴν τὴν μέχρι τοῦδε δημοτικὴν Διοίκησιν, ἥτις τὴν πόλιν περιήγαγεν εἰς οἰκτρὰν κατάστασιν καὶ τὴν ὑγίειαν τῶν πολιτῶν ἔχει ἐκτεθειμένην εἰς πολλοὺς καὶ μεγάλους κινδύνους.

Ἡ ἐλαττωματικὴ γάρευσις

4) Ἡ ὑδροειδὴς πάσης πόλεως ἀποτελεῖ σπουδαιότατον καὶ πρωτεύοντα παράγοντα πρὸς θεραπείαν σπουδαίων τῶν βιωτικῶν ἀναγκῶν, καὶ αὕτη ἐν Λευκωσίᾳ, ὡς πάντα τὰ ἄλλα δημοτικὰ ἔργα, περιέστη εἰς ἀθλίαν κατάστασιν. Τὸ ἄλλοτε δροσερὸν καὶ διαυγὲς καὶ εὐποτον ὕδωρ τῆς Λευκωσίας οὐ μόνον κατὰ ποσὸν ἡλαττώθη ἀλλὰ καὶ κατὰ ποιὸν ἀπείθῃ ἀμφιβόλου ὑγιεινῆς καὶ πρὸς πόσιν χρησιμότητος. Πᾶσαι αἱ οἰκογενεῖαι γνωρίζουσι πόσον δυσχερὲς ἀπὸ τῶν ἐτῶν προμηθεύεται ὕδωρ στερηθεῖσα παμπάλαιων δικαιωμάτων καὶ μετὰ πόσης ἀταξίας καὶ ἀνισότητος διανέμεται τοῦτο εἰς τοὺς δικαιοῦχους. Αἱ πέντεστεραι ἰδιὰ οἰκογενεῖαι καὶ τὸν χειμῶνα ζητοῦσι μακρόθεν ὕδωρ καὶ τὸ θέρος διανυκτερεύουσι πολλάκις παρὰ τὰς βρύσεις ἵνα δυνάσθωσι νὰ προμηθεύωσι τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖον ὕδωρ πρὸς πόσιν, ἐνῷ πρὸς καθαριότητα καὶ πλύσιν στεροῦνται τούτου παντελῶς. Ἡ ἑλλειψὶς προμηθεῖα ὕδατος συνεπάγεται κακὰ, ὅσα δὲν φαντάζεται ὁ ἐπιπολιτικὸς μόνον κρίνων τὴν ἐνεστώσαν κατάσταση. Ἡ κατ' οἶκον καθαριότης καὶ περὶ τὴν τροφὴν καὶ περὶ τὴν ἀφροδισμῶν καὶ τὰς στρωμάτας καὶ τὸ δάπεδον τῶν οἰκῶν ἀποτελεῖ ἀπαράκλητον καὶ οὐτω δέσποτον ὅρον τῆς κατ' οἶκον ὑγιεινῆς. Ἡ ἀνευ τοῦ δρόπνου τοῦ Χάρωνος θεωρεῖται ἀνθρώπου τὰ μικρὰ καὶ ἀδύνατα ἱδρὸς μέλη τῶν οἰκογενειῶν. Ἡ δημιουργηθεῖσα ἐξ ἀμελείας καὶ ἐξ ἀγνοίας λειψυδρία ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀπείθῃ νέος κινδύνος κατὰ τῆς ζωῆς τῶν πολιτῶν.

Ὁ μολυσμὸς τοῦ ὕδατος

Ἡ ἀδελφὸς καὶ ἀπερρίκτος ζήτησις νέου ὕδατος οἱ ἀμαθῶν ἐμπειροτεχνῶν ἤγαγεν εἰς τὴν ἀνάγκην νέων ἀποστραγγιστικῶν φρεάτων διὰ στρωμάτων ἀφροδισμῶν καὶ ἀνθρώπων, δι' ὧν παρρηγευθὴ καὶ τὸ παλαιὸν ὕδωρ θολοῦμεν ἤδη καὶ καθιστάμενον ὑγρὰν τὴν γῆν. Ὅπερ δὲ χεῖρον, τὰ τε νέτ φρέ-

ατα καὶ αἱ συγκοινωνήσαντα ταῦτα ὑπονομοὶ ἀφίθησαν χωρὶς ἐσωτερικῶν ἐπιτοχιματῶν καὶ βαθμῶν καταρτίουσιν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἀπειλοῦντα νὰ καταρρεύσῃ καὶ φράξῃ ἀνεπανορθώτως τὸν ροὴν τοῦ ὕδατος, ἐξ οὗ ἡ πόλις κινδυνεύει νὰ εὐρεθῇ ἡμέραν τινὰ χωρὶς τοῦ ἀναγκαίου πρὸς πόσιν ὕδατος. Ταῦτα δὲ πάντα ἐστοίχισαν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ὕδατος περὶ τὰς 1000 λίρας, δι' ὧν ἐπεβαρύνθη τούτῳ καὶ τὰ τοκοχρεωλύσια τοῦ δανείου ἀπορροῶσι τὰς εἰδικὰς προσόδους μὴ ἐπιτρέποντα οἰκονομικῶς σοβαρὰν ὑδραυλικὴν ἐργασίαν.

Εἶναι γεγονός ἀξιοβληνέστον ὅτι μετὰ μακρῶν συναπτῶν ἐτῶν δημοτ. διαχειρίσιν τὸ ὑδραγωγεῖον τῆς πόλεως ἀφίθη εἰς οἰκτρὰν κατάστασιν, καὶ τὸ διοικητικὸν ὕδωρ εἶναι ἐκτεθειμένον εἰς πᾶσαν ἀκαθαρσίαν καὶ πάντα μολυσμὸν. Οὐδεμίαν λέγομεν ὑπερβολὴν ἰσχυρίζομεν ὅτι τὰ ὑδραγωγεῖα σήμερον εἶναι εἰς χεῖρα ἢ πρὸς δεκάδων ἐτῶν κατάστασιν, πολλὰ δὲ οἰκογενεῖαι προσεβλήθησαν ἐνεκα τούτου ἀπὸ μολυσματικῶν νόσων καὶ ἐπένθησαν ἀπολέτῃσι προσφιλέστατα μέλη αὐτῶν.

Ὁ φωτισμὸς

5) Ὁ φωτισμὸς ἀποτελεῖ ὡσαύτως σπουδαῖαν ἀνάγκην πάσης πόλεως κατὰ τὴν νύκτα, γὰρ τῆς ἀσφαλείας τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας κατὰ κατοικῶν καὶ διὰ τῆς νυκτερινῆς ἐργασίας εἰς ἃς οἱ φιλόπονοι ἰδιὰ ἐπιτηδεύματα τῆς Λευκωσίας ἐπιδίδονται μετὰ πολλοῦ ζήλου ἐπανερχόμενοι εἰς τοὺς οἴκους τῶν εἰς μεσονυκτίους πόλ' ὥρας. Ὁ φωτισμὸς τῆς Λευκωσίας οὐ μόνον ἀνεπαρκῆς παρέμεινε καὶ ἐλλειπὴς διατελεῖται ἀλλὰ καὶ ὁλοῦ ἀρχαίως διὰ τῶν συνήθων ρανῶν διὰ πετρελαίου, ἵνα μὴ φανῇ πᾶσι ὅτι ἔχουσιν πρὸς τὴν ἀτυχεῖ Κυπριακῇ πρωτεύουσῃ. Φαινόμενον ἀπετέλεσαν οἱ 7-8 λαμπτήρες «Λουξ» οἵτινες ὁμοῦ κατὰ διαλείματα μόνον φωτίζουσιν ὅτε μὲν τοῦ ἐνὸς ὅτε δὲ τοῦ ἐτέρου ὄντος βεβλημένου ἐνεκα ἀδελφῶν διατηρήσεως. Τυχάνει δὲ ἴσως ἀγνωστον εἰς τὸ πολὺ κοινὸν ὅτι καὶ οἱ λαμπτήρες αὗτοι τὸ τρίτον σχεδὸν ἐτοῖς λειτουργοῦντες εἶναι ἀκόμη ἀπλήρωτοι εἰς τὸν προμηθεύσαντα αὐτοῦ ἐμπορῶν του κ. Μαυροῖδη καὶ ἐδέχθη νὰ κινηθῇ ἀγωγή πρὸς τὸν Δημοτικὸν καὶ νὰ καταδικασθῇ τοῦτο δι' ἀποφάσεως δικαστικῆς εἰς τὴν πληρωμὴν ἐπὶ ποινῇ κατασχέσεως πάσης κινητῆς περιουσίας τοῦ Δήμου Λευκωσίας.

Οἱ ἀργομισθοί

6) Ἡ καθόλου ὑπηρεσία τοῦ Δημοσίου περιέστη εἰς πρᾶλυσιν καὶ ἀποσύνθεσιν, ὡς γινώσκουσιν ἐκ πικρᾶς πείρας πάντες οἱ ὁπωσδήποτε ἐργόμενοι εἰς συνάφειαν πρὸς αὐτὸ καὶ ἔχοντες ἀνάγκην τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Δημοσίου. Ἐπεκράτησε φαινεται παρὰ τῇ διοικήσει τοῦ Δήμου Λευκωσίας ἡ ἰδέα ὅτι τὸ Δημοτικὸν μόνον προορισμὸν ἔχει τὴν διατροφὴν ἀργαμισθῶν πρὸς θεραπείαν καὶ ἐξυπηρέτησιν κομμηκενῶν μόνον καὶ προσωπικῶν ἀναγκῶν καὶ οὐχὶ πρὸς εὐπρεπὴ καὶ εὐκοσμον συντήρησιν καὶ παρῶσιν τῆς Κυπριακῆς πρωτεύουσας.

Διατρώπεται πολλοὶ ἐργάται ἐλάχιστα ἢ μηδὲν ἐργαζόμενοι καὶ λαμβάνοντες μίσθον ἡμερομίσθια γενναῖα ὑπεράριθμοι φανοῦνται καὶ ἀδελφίζονται ἵνα μηδέποτε καθαρῶς εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ τοὺς γυνούς. Οἱ ζυγαῖαι ὡσαύτως ἐνῷ εἶναι ὑπεράριθμοι, οἱ τῆς ἀγορᾶς μετὰ δυσκολίας καὶ μετὰ πολλὰς

ζητήσεις καὶ παρακλήσεις ἐπιταχύνουσιν ἐνίοτε νὰ εὐρωσὶ τοιοῦτους πρὸς ζυγαῖαν ἢ μέτρησιν προϊόντων καὶ ἄλλοτε πάλιν ἀποπέμπονται οὗτοι μετὰ περιφρονησεως, ἐνῷ μισθοδοτοῦνται ἐπαρκῶς παρὰ τοῦ Δημοσίου οἱ ἀργαμισθοί. Ὑπάρχουσιν οἱ εὐνοούμενοι τούτων οἵτινες οὐδὲν πράττουσι, καὶ οἱ ὑποδυσμένους διατελοῦντες καὶ κινδυνεύοντες ν' ἀποβληθῶσιν ἀπὸ ἀγίας εἰς ἀγίαν, ἵνα τοποθετηθῶσιν ἐργάσιμοι ὑπὸ ἰσχυροτέρων προσώπων συνιστώμενοι. Καὶ οὕτω τὸ δημοτ. γῆμα κυριολεκτικῶς σπαταλεῖται καὶ καταστρεφεται ἀσφαλῶς καὶ ἀφρόνως καὶ πᾶσα δημοτικὴ ὑπηρεσία περιήλθεν εἰς παραλυσιν καὶ ἀποσύνθεσιν πρωτοφανή.

Ἡ χρεωκοπία τοῦ Δημοσίου

Τὴν ἀνωθὶ σκιαγραφηθεῖσαν κατάστασιν τῆς Κυπριακῆς πρωτεύουσας, ἣν βεβαίως γινώσκει καὶ ἀνομολογεῖ πᾶς χρηστὸς καὶ τίμιος καὶ νουεχῆς πολίτης ἐπιτελεῖ ἀπελπιστικῶς ἡ θλιβερώτατη οικονομικὴ κατάστασις τοῦ Δημοσίου οὐδὲν διαφέρουσα πραγματικῆς χρεωκοπίας.

Ἀπὸ ἐτῶν ἤδη πολλῶν οἱ ἐξαμνηνοὶ ἰσολογισμοὶ τοῦ Δημοσίου καταρτίζονται διὰ προσφορῶν λογισμῶν τῆς ἐπομένης ἐξαμνηνίας, καὶ διὰ τούτου εἶναι οἱ βραδύτερον συντασσόμενοι, ἐξελεγχόμενοι καὶ δημοσιευόμενοι ἐν τῇ ἐφημερίδῃ τῆς Κυβερνήσεως. Ἐσχάτως ὁμοῦ ἡ οικονομικὴ αὐτῇ ἀθλιότης περιήλθεν εἰς ἀδιέξοδον.

Ἐργαζόμενοι καὶ μὴ ἐργαζόμενοι διατρώπεται ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἀλλὰ δὲ πληρώνονται πλέον τακτικῶς καὶ διὰ τούτο καὶ αἱ τῶν ἐργαζόμενων ἀπεργασίαι καὶ ἡ ἀθλιότης τῶν ὁδῶν καὶ τοῦ φωτισμοῦ ἐπετάθη, ἡ δὲ ὑπηρεσία τῆς ἀγορᾶς παντελῶς ἐσταμάτησε.

Δύο ἐτῶν ἐνδοκίμα ὡφελαντο εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ καταστήματος τοῦ Δημοσίου, καὶ ἐδέχθη δι' ἀγνοίας καὶ ὑποχρεωθῇ τὸ Δημοτικὸν νὰ καταβάλῃ ταῦτα, ἀλλὰ δὲ ἀγνοίᾳ ἐκινήθη κατ' αὐτοῦ διὰ χρέος 100 λίρων τῶν λαμπτήρων «Λουξ» καὶ ἐπικρέμαται κατὰ γέμισιν ἐπὶ πάσης κινητῆς περιουσίας τοῦ Δημοσίου. Πρὸ δύο ἐβδομάδων ἐπωλήθησαν δύο ἡμίονοι καὶ τὸ ἀντίστοιχον ἐδόθη ἀπάναντι τοῦ τελευταίου χρέους, διαπραγματεύεται δὲ τὴν πώλησιν ἐτέρων πρὸς πρόληψιν κατασχέσεως.

Τὸ Δημοτικὸν πλὴν τῶν χρεῶν τούτων ὑπολογίζεται ὅτι ὀφείλει ἐτέρας 500 λίρας εἰς διάφορα ἐν τῇ ἀγορᾷ πρόσωπα διὰ προμηθεῖαν πετρελαίου, κριθῶν, ἀγύρων καὶ εἰς τιμὰ ἄλλα χρεωδῶν, καὶ σήμερον οὐδεμίαν ἔχει πλεονίσματα ἐν τῇ ἀγορᾷ. Ἡ θέσις τοῦ Δημοσίου εἶναι ἡ τοῦ ἀπεργεγμένου καὶ ἀναξιοχρεοῦ ἀπέναντι τῆς ἀγορᾶς, ἀγοράζει ἐπὶ πιστώσει ὅπου ἤθελεν εὐρεῖ τοιαύτην ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὄρω ἀνωτέρως ἢ αἱ τρέχουσαι ἀγοραῖαι τιμαὶ, καὶ οὕτω προσεφθέρηται αὐτὸ τὸ οικονομικὸν μέλλον τοῦ Δημοσίου.

Ὑπὸ τὸ κράτος καὶ τὴν πλειον οὕτω θλιβεράς καὶ ἀξιοβληνῆτος οικονομικῆς καταστάσεως ἡ Διοίκησις τοῦ Δήμου ἐπαθεν ἀληθὴ παρακάλην ζητοῦσα πόρους χρηματικῶς δικαίους καὶ ἀδίκους καὶ ἐκποιοῦσα οἰκεία καὶ ξένα.

Ἐπώλησεν ἀλλεπαλλήλως καὶ ἀνευ πλειστηριασμοῦ γῆπεδον ἐπὶ τῷ ἐπικηματοβλήτῃ Κοπριανῶ καὶ τὸ ἀντίστοιχον ἐρρίθη εἰς τὴν καταβάθραν τῶν χρεῶν, ἐκβάλλει προπληρωμὰς παρὰ χρηματικῶν

ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει ὡριζόμενον ὄριμον ἀμα-
ξῶν ἐκ τῶν ἀκταρσιῶν τῆς πόλεως, ὧν
γέμει αὕτη, καὶ ὅπερ χεῖριστον ἀπὸ πολ-
λοῦ ἤρκετα πάλιν μαρτυρία ὕδατος
ὡς μαχλοῦλ ἐκθέτων εἰς κίνδυνον ἀ-
παλλοτριώσεως τὰ ὑδραγωγεία τῆς πό-
λεως.

Τὶ δὲ νὰ εἰπωμεν περὶ τῆς ἐφαρμο-
γῆς τῶν δημοτ. κανονισμῶν, οἵτινες ὑ-
πάρχουσι μόνον διὰ τοῦ; δημοτ. τοῦ;
ἀποδοκιμάζοντας τὴν πολιτείαν καὶ τὴν
διοίκησιν τοῦ Δημοκρείου, καὶ βλέπομεν
καθ' ἐκαστὴν σχεδὸν μνησμένους εἰς τὰ
Δικαστήρια ὡς παραβάτας τῶν κανονι-
σμῶν ἐνίοις πολιτίαι, ἐνῷ ἄλλοι πράγμα-
τι παραβάται ἀρίνται ἀκαταδίωκτοι καὶ
ἀνεόχλητοι.

Ἀγνοοῦμεν τί πρῶτον καὶ τί ὑ-
στερον νὰ διεκτραγωδῶμεν ἐπὶ τῶν
ἐρεσιῶν εἰς ἃ μετέβαλε τὰ τοῦ δη-
μοῦ μακροχρόνιος Δημοτικὴ διοίκησις
ἐγκατασταθεῖσα εἰς τὸν Δημοκρεῖον Λευ-
κωσίας κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ, καὶ
πρὸς θεράπειαν μόνον κομματικῶν καὶ
προσωπικῶν συμφερόντων.

Συμπολιταί,

Ἐχο,τες ὑπ' ὅψιν τὴν ἀνωθὶ ἀτελή σκι-
ογραφίαν τῆς ἀπεριγράπτου ἀδελότητος
εἰς τὴν περικύχθησαν τὰ τῆς πόλεως ὄρ-
ρωδοῦμεν ἀληθῶς τὰς βαρεῖας εὐθύναι
ἀε ἀναλαμβάνομεν ἀποδεχόμενοι τὴν
τιμητικὴν ἐντολὴν τῆς μεγάλης πλει-
ονότητος τῶν συμπολιτῶν καὶ αἰσθάνο-
μεθα τὴν ἀνάγκη, ὅπως ἐπικαλεσάμε-
μεθα τὴν συνδρομὴν καὶ τὴν ἐνθέρου-
σιν παρ' ἀπάντων τῶν ἐντίμων καὶ
χρηστῶν συμπολιτῶν ἡμῶν τῶν πονούν-
των εὐκρινῶς καὶ συμπαθούντων πρὸς
τὴν ἡδικημένην καὶ ἀναξιοπαθοῦσαν
Λευκωσίαν.

Δὲν λέγει ἡ Ἑλληνικὴ μυθολογία
ἐπὶ πόσα ἐτὶ ἐσώρευτο ἡ κόπρος εἰς
τοὺς σταύλους τοῦ Ἀδύτου, οὐ; ἤδυνά-
θη μόνον ὁ Ἡρακλῆς καὶ καθάρη πα-
ροχευέας εἰς αὐτοὺς δύο αἰέροντες πο-
ταμούς, τὸν Πηνειὸν καὶ τὸν Ἀλφει-
ὸν ἐντὸς τῶν τειχῶν ὁμοῦ τῆς Λευ-
κωσίας ἀπὸ δεκαεσσάρων ἐτῶν, σωρεύε-
ται ἡ κόπρος ζῶων καὶ ἀνθρώπων καὶ
οὐ μόνον ποταμῶν ἀλλὰ πρὸς πόσιν
ὕδατος στερούμεθα; ὥστε, ὁ καθαρισμὸς
τῆς Λευκωσίας χρῆζει οὐχὶ ἐνδὸς ἀλλὰ
πολλῶν Ἡρακλείων ρωμαλεωτέρων καὶ
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τῆς Ἀλκμήνης.

Ἐὰν δυνήθωμεν νὰ θεραπεύσωμεν
καὶ ὀλίγας μόνον τῶν πληγῶν ἀε ὑ-
πέστη τὸ δημοκρεῖον Λευκωσίας ὑπὸ
τῆς δεκαεταετοῦς πλημμελοῦς καὶ ἐ-
λαττωματικῆς διαχειρίσεως θὰ θεωρή-
σωμεν ἡμεῖς αὐτοὺς εὐτυχεῖς καὶ θὰ
συγχαρώμεν τοὺς συμπολίτας ἡμῶν.

Σύντονον καὶ ἀμερίστον θὰ στρέψω-
μεν τὴν προσοχὴν ἡμῶν εἰς τὴν δυνατὴν
ἐξυγίανσιν τῆς πόλεως πολιτισμότητον
καὶ μέγιστον θεωροῦντες χρῆμα, τὴν
ὕγιαν τῶν πολιτῶν. Ἐν τῷ μέτρῳ
τῶν μέσων ἅτινα πρᾶξει ὁ Δῆμος Λευ-
κωσίας καὶ ὑπὲρ τὰς ἀσθενεῖς δυνάμεις
ἡμῶν θὰ προσπαθῶμεν νὰ εἰσάγα-
γῃ καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν τὰ ἀ-
πολύτως ὑπὸ τῆς δημοσίας ὑγιεινῆς ὑ-
παγορεύεμενα ὡς ἀναγκαῖα μέτρα
περιρροῦντες καὶ προστατεύοντες ἀπὸ
τῶν παντοίων κινδύνων τὴν ὑγιάν
καὶ τὴν ζωὴν τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν ὑπὲρ τῆς δημοσίας ὑγείας
μέριμναν ταύτην συγκεντρῶνται καὶ συ-
νοψίζονται πᾶσαι αἱ λοιπαὶ φροντίδες
καὶ ἐργασίαι τῆς Δημοτ. Ἀρχῆς, τῆς
ὕδρευσεως, τῆς τε δημοσίας καὶ τῆς
κατ' οἶκον καθαριότητος, τοῦ ξενοῦ καὶ
τοῦ φωτισμοῦ.

Ἐν ἀποτυχίᾳ τῆς δοκιμαστικῆς ἀρτε-
σιανῆς διατρίψεως θὰ μεριμνήσωμεν
ὅπως περισυλλέξωμεν τὰ ὑγιεινὰ καὶ
δουσιγῆ ὕδατα παρακειμένους πηγὰς καὶ
κατὰ τὴν κοίτην τοῦ ποταμοῦ Πεδιόλου
θ' ἀναζητήσωμεν ἀντὶ λελογισμένης δα-
πάνης ὕδωρ διαγῆς καὶ ὑγιεινόν. ὅλον
τὸ ἀντλούμενον ἦδη ἐκείθεν δι' ἀνεμο-
μύλων.

Θὰ ζητήσωμεν τὰ φῶτα καὶ τὰς
δδηνίας εἰδικῶς ἡλεκτρολόγου περὶ τῆς
δυνατῆς χρησιμοποίησεως τῆς πηγῆς
τῆς Κυθραίας πρὸς ἡλεκτρικὸν φω-
τισμὸν τῆς Λευκωσίας, ἐξοφελίζοντες

ἀπὸ τῆς ἡλεκτρικῆς δυνάμεως, τῆς φωτι-
στικῆς καὶ κινητηρίου ἱκανῆς προσόδου
ὥστε νὰ μὴ ἐπιβρυνθῇ τὸ δημοτ. Τα-
μεῖον ὑπὸ τῶν ἀπαιτούμενων δαπανῶν.

Τὰς ὑπαρχούσας προσόδους τοῦ Δήμου
ἡμῶν θεωροῦμεν ὅπως ἐπαρκεῖς εἰς τὰς
ἀνάγκας αὐτοῦ, κατ' ἀρρομένης τῆς μέ-
τουδὲ ἐπικρατούσης σπατάλης καὶ περὶ
πάντα ἀσκόπου δαπάνης, θὰ προσπαθῶ-
μεν δὲ τὰς προσόδους τοῦ Δήμου Λευ-
κωσίας ν' αὐξήσωμεν οὐχὶ διὰ προσθέτου
φορολογίας ἀλλὰ διὰ τῆς δημοτικῆς
πόρων οἰκονομικῶν χρησιμοποιοῦντες πρὸς
τοῦτο ὅσα ὑπάρχουσι μέσα εἰς τὴν διάθε-
σιν τῆς Δημοτ. ἀρχῆς καὶ παρέχουσιν
αἱ τοπικαὶ καὶ ἐμπορικαὶ συνθήκαι τῆς
ἡμετέρας πόλεως.

Πρῶτιστον καθήκον παντὸς πολίτου
θεωροῦντες τὰς πρὸς τὴν κοινωνίαν προ-
θέτους καὶ εὐκρινεῖς ὑπηρεσίας ἐπὶ
κοινῷ ἀγαθῷ ἀποδεχόμεθα τὴν τιμη-
τικὴν ἐντολὴν πρὸς τοῦτο ἐπὶ τῇ ἐλπί-
δι εἶναι θὰ τύχωμεν τῆς ὁμοθυμῶν συν-
δρομῆς καὶ υποστηρίξεως τοῦ φιλοπά-
τριδος καὶ φιλοπόλεδος κοινῶς τῆς Κυ-
πριακῆς πρωτεύουσας ἀνευ κομματικῆς,
φυλετικῆς καὶ θρησκευτικῆς διακρίσεως
πρὸς πραγματοποιήσιν τῶν δεδηλωμέ-
νων ἡδὴ ἐλπίδων καὶ ἐπαγγελιῶν ἡμῶν.

Ἐν Λευκωσίᾳ

τῇ 6 Μαρτίου 1908.

Οἱ ὑποψήφιοι Δημοτικοὶ Σύμβουλοι

ΑΝΤ. ΘΕΟΔΩΤΟΥ ἱατρός

ΝΙΚ. ΔΕΒΕΒΗΣ »

Α. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ Δικηγόρος

ΔΗΜ. ΣΕΒΕΡΗΣ »

Κ. Σ. ΛΟΓΙΖΙΑΝΣ Ἐμπορος

Α. Χ. ΤΑΒΕΡΝΑΡΗΣ »

Τὸ ἘΠΙΛΟΓΕΜΑ ΣΟΥ ΜΕΙΖΟΝ ΚΕΚΤΗΤΑΙ ΑΜΑΡΤΗΜΑ

Χάριν τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας
ἡθελησάμεν ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων
νὰ ὑποδείξωμεν τῷ κοινῷ πρὸς τοῖς
ὀλικοῖς καὶ τὰ πνευματικὰ μέσα τὰ
ὅποια μεταχειρίζονται οἱ τοῦ ἀτοκε-
φάλου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἀπαι-
ποληταί, καὶ νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν
προσοχὴν τοῦ κοινῶ ἐπὶ τῶν γρα-
φομένων ὑπὸ τοῦ ἐπισήμου τῶν τεσ-
σάρων ρασοφόρων ὀργάνου καὶ πε-
ρικαλυπτομένου διὰ τοῦ περικαλύμ-
ματος τῆς ἱστορίας. Βεβαίως γρά-
φοντες τόσῳ εὐπαρηγοῖατος, καὶ πα-
ραθέτοντες αὐτὰ ταῦτα τὰ ἐπισήμα
καίμενα, ἐνομιζόμεν εἶναι οὐδέποτε θὰ
ἐτόλμα νὰ ἐξέλθῃ τοῦ καλύφους αὐ-
τοῦ ὁ τὰς ἀναιδεῖς ἐκείνας ψευδο-
λογίας γράφων. Παραδόξως ὁμοῦ
εἶδομεν αὐτὸν ἀναιδέστερον καταστάν-
τα καὶ ἐκ νέου ἀποπειρώμενον διὰ
τῶν ψευδολογιῶν αὐτοῦ νὰ ἐξαπατή-
σῃ τὸ κοινόν. Τοῦτου δ' ἐνεκα ἀναγ-
καζόμεθα καὶ πάλιν νὰ παρουσιάσω-
μεν τὴν διανομήν τῆς ἱστορίας γυ-
μνὸν καὶ τετραχάλιστον ἐνώπιον
τοῦ κοινῶ καὶ θὰ ἐξακολουθήσωμεν
μέχρις οὗ φημῶντες θέσωμεν ἐπὶ τοῦ
στόματος αὐτοῦ, πέδας ἐπὶ τῶν χει-
ρῶν, καὶ εἰς συναίσθησιν φέρωμεν
τοῦ θαράβρου εἰς ὃ καταφέρεται.

Ὁ ἀρθρογράφος Π. αὐτὸς ἑαυτὸν
ἀναιρῶν ἐν τῇ πρώτῃ αὐτοῦ ἀπαν-
τήσῃ πρὸς ὅσα εἶχομεν παρατηρή-
σῃ αὐτῷ διαμαρτύρεται καὶ ἔκκλη-
σιν ποιεῖται εἰς τὰ λεξικά τῆς Ἑλ-
ληνικῆς γλώσσης ἐπὶ «τὸ ἐπέκειτο
οὐδαμῶς σημαίνει ἐγένετο», ὥστε δι-
εφινολογῶν τις τὴν σημασίαν τοῦ
ρήματος ἐπέκειται. Ἐστῆσε παγί-
δα ὁ ἀρθρογράφος καὶ συνελήφθη ὁ
ἴδιος ἐν αὐτῇ. Ἐδεῖ νὰ ἐπισκοπή-
σῃ τὰ ὑπ' αὐτοῦ γραφέντα ἐν τῇ
«Πατρίδι» καὶ θὰ ἐβλεπεν εἶναι αὐτὸς
ὁ ἴδιος θέλων νὰ ὑποστηρίξῃ τὰς στρε-
βλάς αὐτοῦ ἰδέας ἔγραψεν εἰς «Με-
λέτιος ὁ Πηγᾶς... ἀπέστειλεν ἐξάρ-
χους ἐκ Κων)πόλεως οἵτινες ἐξή-
τησαν τὴν ὑπόθεσιν καὶ καθήρεσαν

τὸν Ἀθανάσιον». Πότα ἐφείδε-
το ὁ ἀρθρογράφος Π.; ὅτε ταῦτα ἔ-
γραψε νομίζων εἶναι θὰ παρέλθωμεν
ταῦτα ἀπαρατήρηται, ἢ νῦν ὅτε τὸν
κόλασεν ἔλαβε; Τὶ δυστύχημα!
«Τὸ φᾶρι ἀπ' τὸ κεφάλι θρωμῆ»
λέγει γυναικὸν τι δημῶδες. Ἐπει-
δὴ ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία καθ' ἐκά-
στην, τοῦλάχιστον ἐν τῷ ἀπασχο-
λοῦντι τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν ζη-
τήματι, περιπίπτει εἰς ἀντιφάσεις σή-
μερον μὲν ἀπορρίπτουσα τὴν Σύνο-
νον τῆς Κύπρου ὡς ἀντικανονικὴν
καὶ ἡκρωτηριασμένην, αὐριον δὲ ἀ-
ναγνωρίζουσα τὸ κανονικὸν αὐτῆς,
νῦν μὲν κοπιτομένη ὑπὲρ ἐκλογῆς
τρίτου, τὰ πρὸς εἰρήνευσιν ἢ ἢ
μεριμνῶσα εἰς ἐκλογῶν τὸν
ὑπὸ σύμπαντος τοῦ λαοῦ τῆς Κύ-
πρου ἀποδοκιμαζόμενον, διὰ τοῦτο
καὶ οἱ ὑπὸ τῇ κραταιᾷ σκέπῃ τοῦ
προκαθημένου Αὐτοῦ Ἰωαννῆ τοῦ
Πάνου διατελοῦντες, τῷ παραδείγματι
τούτῳ στοιχοῦντες ἤρξαντο καὶ αὐ-
τοί, ἐν οἷς καὶ ὁ ἀρθρογράφος Π., εἰς
ἀντιφάσεις περιπίπτοντες. Ἀλλὰ πε-
ρὶ τούτων ἀρκούσι νομιζόμεν ταῦτα,
διότι τὸ κοινὸν ἱκανῶς ἐγνώρισεν αὐ-
τούς.

Ὅσον ἔμως ἀφορᾷ εἰς τὴν πρό-
κλησιν ἂν «δύναμαι νὰ ἐπιδείξω»
ποῦ τῆς κατὰ τοῦ Ἀθανασίου καθαί-
ρέσεως τοῦ Πατριάρχου Μαθθαίου
λέγεται εἰς ὁ Ἀθανάσιος καθ' ἡμέρη
ὑπὸ τῆς ἐν Κύπρῳ Τοπικῆς Συνό-
δου» μανθανέτω καὶ τοῦτο ὁ ἀνιστό-
ρητος καὶ ἀκριτος Π. Ἐν πρώτοις
ἡ πηγὴ, ἐξ ἧς ἀμφότεροι ἡμεῖς τε
καὶ ἐκεῖνος τὰς μαρτυρίας ἀντλού-
μεν ἐν τῷ προκειμένῳ ζητήματι εἰ-
νε ἡ συνοδικὴ ἐπιστολὴ τοῦ Οἰκ.
Πατριάρχου Μαθθαίου τοῦ Β', ἧτις
ἐν τοῖς ἐπισήμοις ἐγγράφοις ἐπιγράφε-
ται «Μαθθαίου τοῦ Β' Καθαίρεσις τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Ἀθανασί-
ου» ἐν δὲ τῷ καίμενῳ αὐτῆς λέ-
γει, εἰς ἀπέστειλεν ὁ τοποτηρητὴς
τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου Μελέτιος
ὁ Πηγᾶς εἰς Κύπρον αἰτήσας καὶ
πάλιν ἀξιώσει ὅμων ἔτων Κυπρίων
ἀπεσταλμένων, οἵτινες κατὰ τόπον
παραγενόμενοι μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν
τῶν συνοδικῶν γραμμάτων Συνό-
δου γενομένης Τοπικῆς ἐπέκει-
το ἡδὴ ἡ καθαίρεσις. ... Ἐνθεν
τοῖς... διασκεψάμενοι συνοδικῶς,
γνώμῃ ἐγγράφῳ καὶ συναίνεσει
τοῦ Μακαριωτάτου αὐτοῦ Ἀ-
λεξανδρείας Μελετίου τοῦ Πηγᾶ
ἀποφαινόμεθα ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἔ-
να... ὑπάρχει καὶ μένη καθηρη-
μένος ὁ αὐτὸς Ἀρχιεπίσκοπος καὶ
γεγυμνωμένος πάσης ἀρχιερατικῆς
ἐνεργείας καὶ τάξεως. ... Ἀγνοεῖ
φαίνεται ὁ ἀρθρογράφος εἶναι ὁ τύπος
οὗτος εἶναι τύπος οὐχὶ καθαίρεσε-
ως, ἀλλ' ἐπικυρώσεως καθαίρεσεως,
διότι ὁ ἐνεστὸς τοῦ ρήματος μένει
ἐνταῦθα «ἡ μὲν καθ' ἡμέρη» τοῖς
πᾶσι δὴλον εἶναι σημαίνει εἶναι ὁ ἀρχι-
πίσκοπος ἐφαίλει νὰ διατελῇ μὲν
καθηρημένος ὡς ἦτο καὶ πρότερον.
Ὁ δὲ τὰ ἐγγράφα ταῦτα εἰς φῶς φέ-
ρων ἀρχιεπισκόπος τοῦ Οἰκουμενικοῦ
Πατριαρχείου ὑποσημειοῖ ἐν τῇ συν-
οδικῇ ταύτῃ ἐπιστολῇ τὰ ἑξῆς: «με-
τὰ τὴν καθαίρεσιν τοῦ Κύπρου Ἀ-
θανασίου τὴν γενομένην ἐρήμην ἐν
τῇ Συνόδῳ τῆς Κύπρου τῇ 1508,
ἡς μνημονεύει τὸ παρὸν ἐγγράφον...»
Ὁ δὲ Φίλιππος Γεωργίου ἐν σελ.
71 τῶν ἱστορικῶν αὐτοῦ εἰδήσεων
περὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου
λέγει εἶναι οἱ ἐξάρχου μετὰ τῆς Κυ-
πριακῆς τοπικῆς Συνόδου «προσε-
κάλεσαν τρεῖς τὸν ἀρχιεπίσκοπον, ἵ-
να ἀπολογηθῇ συνοδικῶς, ἀλλ' αὐτὸς
οὔτε παρουσιάσθη οὔτε ἀπήντησεν
εἰς τὴν Σύνοδον διὰ τοῦτο δικα-
σθεῖς ἐρήμην καθ' ἡμέρη τοῦ ἀρχι-
πισκοπικοῦ ἀξιώματος.» Ὅποιας ἀ-

ρα ἄλλας πληροφορίας σαφεστεράς
καὶ αὐθεντικώτερας θέλει ὁ τῶν γε-
γονότων δικαστὸς καὶ ἑαυτοῦ ἀ-
ναίρετης;

Οὐδὲν τολμήσας νὰ εἰπῇ περὶ
τῆς δευτέρας ἡμῶν παρατηρήσεως,
ὁ πολυεῖδμων ἀρθρογράφος, περὶ τῆς
ἐν Κύπρῳ καὶ οὐχὶ ἐν Κωνσταντι-
νουπόλει, ὡς δι' ἐξουχίετο, χειροτο-
νίας τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Βέν αμίν,
μεταβαίνει εἰς τὴν τρίτην τὴν περὶ
ἐκλογῆς Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδού-
λου ἐν Κύπρῳ ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου
Ἀλεξανδρείας Κυρίλλου τοῦ Λουκά-
ρεως, καὶ μέμφεται ἡμῶν ὅτι ταῦτα
ἐγγράφομεν σκοποῦντες «νὰ δικαιο-
λογήσωμεν τὴν ἐν μέσῳ ἡμῶν περι-
τὴν καὶ παράνομον παρουσίαν τοῦ
Ἀλεξανδρείας Φωτίου.» Βεβαίως
οὐδὲλως θὰ κατηγορήμεθα εἰς τὴν
θέσιν τοῦ ἀκριτοῦ τοῦτοῦ ἱστορικοῦ
ἐὰν δὲν ἀνελογιζόμεθα τὴν ζημίαν
τὴν ἐκ τῆς κακοδολίας καὶ ἀπὸ
σκοποῦ ἐξαπατήσεως τῆς κοινῆς γνώ-
μης προσροχόμενῃ. Δι' ὅσον γράφει
καὶ αὐτολεξεῖ εἰς καίμενῳ παρα-
θεῖται περὶ τῆς ἐκ Κύπρου ἐλεύσεως
Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως ὁ ἀρθρο-
γράφος ὑποστηρίζει ἀκριβῶς καὶ
τὸ νόμιμον καὶ τὴν ἀναγκαιότητα
τῆς ἐν μέσῳ ἡμῶν παρουσίας τοῦ
ἐν τῷ ἀξίῳ διαδόχῳ τοῦ Κυρίλ-
λου τοῦ Λουκάρεως, τοῦ Πατριάρ-
χου Φωτίου πρὸς ἐν λιθανωτὸν
ἐγγυμνωσύνῃς ὀφείλει σύμπας ὁ Κυ-
πριακὸς λαὸς διὰ τοὺς ἀτήρητους αὐτοῦ
κόπους ὑπὲρ τῆς διαφυλάξεως τῶν
προνομίων τῆς αυτοκεφάλου ἡμῶν
ἐκκλησίας διότι ὡς τότε πρὸς τὸν
Κυρίλλον, οὕτω καὶ νῦν πρὸς τὸν
Φώτιον τὸν «προσκληθεῖται τὸ λαὸν
ἐλθόντα» εἰς τὴν δεινοπαθοῦσαν
χώραν ἡμῶν δύναται νὰ λεχθῇ εἶναι
ὄρωντες τοῦτον οἱ Κύπριοι Χριστι-
ανοὶ «παρηγοροῦνται μεγάλως εἰς πάν-
τοθεν ἡν ἡ ἐλπίς ἀγαθῇ. Ἐνὶ δὲ λο-
γισμῷ καὶ μὴ βουλή καὶ φωνῇ (διότι
μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ) δύνανται
νῆμιμον χειροτονεῖσθαι Ἀρχιεπισκο-
πον.» Εἶναι δὲ τότῳ ἀδαῆς τῶν σχέ-
σεων τῶν Ἐκκλησιῶν πρὸς ἀλλή-
λας ὁ νέος οὗτος ἱστορικὸς, ὥστε ἀ-
πορεῖ «διὰ τὸ Λούκαρις πρὶν προ-
εῖ εἰς τὴν χειροτονίαν ἔσπευσε νὰ
ἀναγγελεῖ τῷ τῷ Κων)πολιν, καὶ
διὰ τὴν ἐπιμψὴν ἀπολογητικὴν ἐπιστο-
λὴν εἰς Κων)πολιν περὶ τῆς πράξεως
ταύτης.» Ἡ ἀπολογητικὴ ἐπιστολὴ
πρὸς τὸν Πατριάρχην Κων)πόλεως
ἦτο ἐπιστολὴ ἐξιστοροῦσα λεπτομε-
ρῶς τὰ λαβόντα χώραν ἐν Κύπρῳ,
ἦτο ἐπιστολὴ τοῦ προέδρου μὲς αὐ-
τοκεφάλου Ἐκκλησίας πρὸς ἱσότητι
πρόεδρον ἐτέρας ὑτοκεφάλου Ἐκ-
κλησίας καὶ οὐχὶ «πρὸς ἀνωτάτην
ἀρχὴν καὶ ὑπέρτατον Κριτήριον τῶν
ἐν τῇ ὀρθόδοξῃ Ἐκκλησίᾳ τελοῦμέ-
νων», ὡς ὁ τοῖς Παπισταῖς φίλα φρο-
νῶν καὶ τῇ παπιστικῇ φιλαρχίᾳ ἀ-
κολουθῶν δι' ἐξουχίετο. Ὅτι δὲ νο-
μῖμος καὶ κανονικῶς ἐπράξεν ἔσα
ἐπράξεν ἐν Κύπρῳ Κυρίλλος ὁ Λού-
καρις μαρτυρεῖ αὐτὴ ἡ ὑπὸ τοῦ Οἰκ.
Πατριάρχου ἀναγνώρισις τῶν πε-
πραγμένων.

Οὐδὲν τολμήσας ἐπίσης νὰ ἀντι-
παρήρησῃ καὶ εἰς τὴν τετάρτην
ἡμῶν παρατήρησιν τὴν ἀναφερομέ-
νην εἰς τὴν ἀνύπαρκτον ἐν Κύπρῳ
Σύνοδον καὶ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἀπ'
Ἀντιοχείας Ἀθανασίου μεταβαίνει
εἰς τὴν πέμπτην καὶ τελευταίαν, ἣν
καὶ δὲ σοφισμῶν ἐπιχειρεῖ ν' ἀ-
ναίρεται. Μὴ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐπανα-
λάβωμεν τὴν ἀναγραφὴν τῶν ἐπι-
σχυμῶν καίμενων, ἅτινα αὐτολεξεῖ κα-
τεχωρήσωμεν ἐν ταῖς στήλαις ταύ-
ταις ἐν τῷ προκειμένῳ φύλλῳ
εἰς ὃ καὶ παραπέμπομεν τοὺς ἀνα-
γνώστῃς, ἀρκούμεθα μόνον νὰ ὑπὲρ-

μνήσωμεν τὸν ἀρθρογράφον τὴν μαύ-
ρην κηλίδαν τὴν σιμῶσαν τὴν
λαμπρότητα καὶ γλυκύτητα τοῦ ἱ-
στοῦ ἐκείνου 1821, τ. ἔ. τὴν αὐθαί-
ρεσίαν τῶν κρατούντων, ἀρχόντων
καὶ ἰδιωτῶν, τὴν ἀσύστολον ἐπ' αὐ-
τῶν ἀρνησιν καὶ καταπάτησιν παν-
τὸς δικαίου, τὴν βαρβαρότητα καὶ
ἀβελτηρίαν τοῦ Τούρκου δυνάστη
ἥρκει καὶ ἡ ἐλαχίστη ὑπόνοια νὰ
ἐπιφέρῃ καρπικὴν ποινὴν. Τούτων
δ' οὕτως ἐχόντων, βεβαίως ἦτο ἀδύ-
νατος ἡ μεταδόσις ἀρχιερέων ἐξ Ἀν-
τιοχείας εἰς Κύπρον ἀνευ Σουλτανι-
κῆς ἀδείας, διὸ καὶ ὁ Οἰκ. Πατρι-
άρχης πρὸς τοὺς τὴν αἰτίαν ποιη-
σαμένους Κυπρίους ἔγραψεν: «Ἡ δὲ
Ἐκκλησία ἐπεξεργασθεῖσα τὸ πρό-
βλημα καὶ παρεξέτασας μὲ τὸν
παρόντα καιρὸν καὶ τὰς τρε-
χούσας περιστάσεις εἶρεν ἀ-
σύμφορον καὶ πολιτικῶν λόγῳ
ἀπηγορευμένον, κατὰ τὸν ζήτου-

μενον ἀπαρallάκτως τρόπον, διὰ
τῆς μεταδόσεως δηλαδὴ ἀπὸ τόπου
εἰς τόπον ἐν τοῖς δὲ τοῖς και-
ροῖς προσώπων Ἀρχιερατικῶν...»
Οἱ δὲ Κύπριοι ἀπαντῶντες εἰς τὰ
γράμματα ταῦτα λέγουσι «τοῦτο δὲ
τὸ νὰ περάσωμεν ἐνταῦθα ἀπὸ τὰ
παράλια τῆς Φωνίτικῆς Ἀρχιερείς
δὲν μᾶς φαίνεται νὰ προξενῇ κανένα
σκάνδαλον καὶ μάλιστα εἴαν εἶναι ἐν
εἰδήσει τῶν ἐξουσιῶν.» Ποῖαν ταύ-
της ἀξιοπιστοτέραν ἐρμηνείαν ζητεῖ
ὁ τῶν δοξασιῶν τοῦ Πάπα ἀκόλου-
θος τὴν βραβυλικὴν ἀδειαν, διατα-
γὴν!! Πατριάρχου πρὸς Πατριάρχην
ἐρμηνεύων; Ἐν ποίαις τῆς ἱστορίας
σελίαις εἶρεν ὁ ἀνιστόρητος ἱστορι-
κὸς εἶναι δύνανται ὁ εἰς Πατριάρχην
νὰ διατάσσῃ τὸν ἄλλον, καὶ μάλιστα
«ὡς ἀνώτατος κριτὴς» καὶ νὰ κρίνῃ
(sic) αὐτόν; Δὲν ἀνέγνω ἄρ' ἔγωγε πο-
τε, ἡ τοῦλάχιστον δὲν ἤκουσε, παρὰ
τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ ἐν τῷ Σχο-
λεῖῳ, εἰς αἰτία τοῦ σχίσματος τῆς
Αὐτικῆς ἀπὸ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκ-
κλησίας ἦτο ἀκριβῶς ἡ φιλαρχία
τοῦ Πάπα; Ὁ Π. ἐὰν εὐρίσκειται
ἐν νάρκῃ ἐγέρθητι, συνέλθε οὐ καὶ
οἱ ὁμοφρονούντες σοι, διότι δι' ὧν
γράφεις καταδικάζεις σύμπασαν τὴν
Ἀνατολικὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλη-
σίαν ἦτις πάντας τοὺς Πατριάρχας
ἀνεξαρτήτους καὶ ἰσους πρὸς ἀλλή-
λους θεωροῦσα πρωτείων τ. ἔ. πρεσ-
βειῶν μόνον τὴν τιμὴν ἀπένεμειν ἐ-
κάστῳ τούτων ἐν σχέσει πρὸς τοὺς
λοιπούς καταδικάζεις τὴν Ὀρθόδο-
ξον Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν, ἧτις
ἀκριβῶς διὰ τὸ φιλαρχον τοῦ Πάπα
κατέληξε μετὰ μακροῦς ἀγῶνας εἰς
τὴν ἀπόφασιν ἐκείνην τοῦ σχίσμα-
τος. Δυσὸν ὁύτερον ἄρα: Ἡ Λατινὸ-
φρων εἶσαι; ἢ τὴν ἀλήθειαν ἐν ἐ-
πιγνώσει διαστρέφεις; ἀμφότερα δὲ
λυπηρὰ καὶ οἰκτου ἀξία.

Τὴν ἱστορικὴν μὴνιν φοβούμενος
ὁ θρασυδαίμων οὗτος ἀρθρογράφος δη-
λοῖ «ὅτι ἀπαξ διὰ πάντας» γράφει
ταῦτα, μὴ ἔχων τὸ σθένος μὴδὲ τὴν
δύναμιν νὰ παρακολουθῇ τὴν ἱ-
στορικὴν ἐξακρίβωσιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ
διαστρεφόμενων γεγονότων. Καὶ πάλιν
ἐπαναλαμβάνομεν εἶναι μόνον χάριν
τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας ἀναγκάζο-
μεθα ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων ν' ἀ-
ναγνώσκωμεν τὰς σελλίδας τῆς ἱ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΔΗΜΟΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

Χθές ώρισμένην ημεραν των προτάσεων υποψηφίων δημοτ. συμβούλων δια τον Δήμον Λευκωσίας προεβλήθησαν οι κ. κ.:

ΑΝΤ. ΘΕΟΔΩΤΟΥ Έπ. τ. ρ.
 Ν. ΔΕΡΒΗΣ
 Α. ΚΥΡΙΑΚΙΑΝΗΣ Δικηγόρος
 Δ. Χ. ΣΕΒΕΡΗΣ
 Κ. Σ. ΑΟ-Ι-ΖΙΑΝΗΣ Έμπορος
 Α. Χ. ΤΑΒΕΡΝΑΡΙΣ

Ο συνδυασμός ούτος προταθείς και υποστηριζόμενος υπό της μεγάλης εθνικής πλειονότητος πεποιθαιμεν δι τυχάνει και της επιδοκιμασίας των νομιμοποιητών και χρησιοτέρων στοιχείων της υπολειπομένης μειονοφηγίας, ήτις διατηρείται εκ κακώς νοσημένης φιλοτιμίας μάλλον ή εκ πεποιθήσεως επί την ολικώς εν πάσιν αποτυχούσαν και καταδικασθείσαν πολιτείαν των άρχων αυτής, ούτινες διδ πυγμυριού των εθνικών κατεδικασθησαν ήδη ως άνομιμον πολιτικών.

Η Λευκωσία εν τη άπειρή και άγνοιά αυτής παρεπληγήθη και εξηπατήθη πολλάκις μέχρι τούδε, αλλά τα πράγματα και τα πρόσωπα τοσούτον εγένοντο κατάδηλα και πασίγνωστα ώστε μόνον οι έκονοίως και εκ πείσματος τυφλώοντες να μη βλέπωσιν αυτά.

Αλοχύνον και όνειδος προσάπτει εις την κοινότητα της Λευκωσίας το κυνικόν θρόνος του θεοκρατικού παρασίτου του Δημαρχείου Λευκωσίας προβάλλοντος υποψηφιότητα και μάλιστα ως Δημάρχου. Απορροφών και εκπληκτικώς δι ευρέθησαν πολιτικά κοινωνικόν κατέχοντες θέσιν να συνδυασώσι μετά τοσούτου ανθρώπου.

Είναι παράδοξον κα' όπερ έπιστοιχόν δι ευρέθησαν άνθρωποι να επιδοκιμάσωσι δημοτ. διοίκειν δωδεκαετή ήτις μόνον έρείπια παρουσιάζει σήμερον και πραγματικόν χρεωκοπίαν του Δήμου Λευκωσίας.

Η τιμή της Λευκωσίας και ή δικαία της κοινωνίας άγανάκτησις επιβάλλουσιν να παταχθώσιν άνηλεώς και μάθωσιν ότι ή Κυπριακή πρωτεύουσα δεν είναι άγλή αλόγων τυφλώς συρομένη υπό ελαφίων ανθρώπων αλλά κοινωνία μεριμνώσα ύπέρ της ύγείας της προόδου και της τιμής αυτής.

ΔΙΑΤΟΡΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ

Επειδή πολλοί έφημερίζες έξωτερικί των «Κυπριακόν Φύλλακ» χαρακτηρίζουσιν ως άγαντον των Κυπριακόν, υπέκρουσιν βεβαίως εις την κρατούσαν συνήθειαν έως έκφρατι πολιτική μερίς διατηρή ίδιον δημοσιογραφικόν όργανον. Δηλούμεν δια τώως ότι ή έφημερίς αυτή έλευθερά παντός προσωπικού και κομματικού δεσμού και υποχρέωσης ή διας δαπάναις και υφαις διεξάγει τον ύπέρ της εθνικής πολιτικής εν Κύπρω άγώνα μετ' αξιοπρεπείας άγνώστου εις την καθόλου έλληνικήν δημοσιογραφίαν.

Ουδέποτε αποστέλλει φύλλον αυ της προς εινδήποτε μη ζητούντα, ουδ' έκλιπαρεί έπαιτούσα συνδρομάς, έχει δέ εν τή χαρισφυλκτική αυτής τάς έπιστολάς των τιμηράντων αυτην δι' αιτήσεως προς έγγραφην των.

Η σύνταξις αυτής έμολογεί βε. θυτάτην εγνωσμένην προς το Κυπριακόν Κοινόν ότι παρέχει εις αυτην αυθόρμητον έλως την τε ύλικήν και ήλικήν συνδρομήν του, και επί της κοινής ταύτης έκτιμώσεως βασισμένη κρατεί ύψηλά την σημασίαν της εθνικής πολιτικής μετ' το μέτωπον επιτημένον και μετ' τον κάλαμον οβενάρν και άπότητον.

Αρχάς και μόνον αρχάς προσθεύμεν και εξηγητοδμεν και τα πρόσωπα ενόχλητα πολιτική βαθμίδι θεωρούμεν μόνον ως όργανα τούτων και έκτιμώμεν κατ' αξίαν, μακράν πάσης προσωπικής συμπαιθειας ή υποχρέωσης.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΤΟΥ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑΤΟΣ

Η ΚΥΠΡΟΣ

ΤΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ

Ο ΛΑΟΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΜΑΙΝΕΤΑΙ

[Ιδιαίτερα άνταπόκρισις
«Ακροπόλεως»].

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 21 Φεβρουαρίου.

Κυτά την σημερινήν συνεδρίαν της Συνόδου άνεγνωσθησαν τα εξής τηλεγραφήματα.

1ον. Τηλεγράφημα του Μητροπολίτου Κυρηνείας εύχαριστούντος επί τη τιμή μη δεχομένου όμως την έκλογήν. 2ον. Τηλεγράφημα του Μητροπολίτου Αγγιάλου άγγέλλοντος ότι άγάλλεται και χαίρει δ-Κυπριακός λαός επί τη έκλογή του Κυρηνείας ως άρχιεπισκόπου Κύπρου. Ο «Άγιος» Αγγιάλου εν τίλει ζητεί να επανέλθι εις βασιλεύσαν.

3ον. Τηλεγράφημα της μερίδος του Κιτίου, επιρριπτούσης όλην την ευθύνην της έκλογής του Κυρηνείας εις το Οικουμενικόν Πατριαρχείον το θαλάσσιον εξακολουθεί. Η άδελφότης είνε εσβερά. Η Σύνοδος άκόμη συνεδριάζει. Εις το προσεχές γράμμα συμπληρωματικά.

Ο ΛΑΟΣ ΜΑΙΝΕΤΑΙ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 22 Φεβρουαρίου.

Ελίζθησαν εις τα Πατριαρχεία τα εξής νεώτερα τηλεγραφήματα:

1ον. Της Βουλής της Κύπρου λεγούσης. Η Ύπερ της θεοτατή Παναχίδης θα είναι υπεύθυνος δις το χυθρόμενον αίμα.

2ον. Του Πατριάρχου Αλεξανδρείας δηρύτατον δι' ου χαρακτηρίζει εκ νέου την έκλογήν του Αγ. Κυρηνείας ως έναντίαν των ιερών Κανόνων και έπισείων το φάσμα σχίσματος και καταστροφών.

3ον. Του Μητροπολίτου Κιτίου σφοδρότατα διαμαρτυρούμενου επί τη έκλογή του Αρχιεπισκόπου δηλούτος: άσεβίστατα ότι αυτός θέλει υπερμνησθ των θεσμών και του Αυτοκεφάλου της Εκκλησίας της Κύπρου ως και των δικαίων του Κυπριακού λαού.

Η Σύνοδος άπεράσεις να τηλεγραφίση εις τον Άγιον Κυρηνείας να δεχθή την έκλογήν.

Σε: έγγραφά ότι έστειλε προχθές τηλεγράφημα δι ου δεν απέδέχετο την έκλογήν.

ΑΠΕΙΛΕΙΤΑΙ ΑΙΜΑΤΟΧΥΣΙΑ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 23 Φεβρουαρίου.

Εν τώ άνωτέρω τηλεγραφήματι ο Μητροπολίτης Κιτίου τηλεγραφεί ότι ο Κυπριακός λαός εξακολουθεί μαινόμενος κατ' το πρξικόπημα του Οίκου. Πατριαρχείου. Ηθίλησε να προβή εις βίαιοπραγίαν κατ' του Μητροπολίτου Αγγιάλου, του Μητροπολίτου Κυρηνείας, άλλ' έπιβόσσει τη; άστυνομία; άπ εύρθη άπειλών.

Αί άρχαι εξέβαλον από την Αρχιεπισκοπήν τόνον τον Μητροπολίτην Αγγιάλου όσον και τον Αγ. Κυρηνείας Αί διαδηλώσεις και τα συγχαρητήρια εξακολουθούσι Σήμερον ή Σύνοδος θα άσχοληθή περί του ζητήματος τούτου. Όσα προεάντευσαν άτυχώς επληθεύουν. Το καλογηρικόν ράσον λυστή.

Η ΕΚΑΝΣΑΛΩΣΙΣ ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

ΑΙ ΚΑΤ' Α. ΤΗΣ

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΙ

ΑΝΤΙΖΗΛΙΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΩΝ

ΤΟ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ

Κων)πολις 23 Φεβρ. Επηγήθεισε διατυχώς ότι προεβλέπετο δις την μονομερώς και άντικανονικώς γενομένην υπό του Οικουμ. Πατρι-

αρχείου έκλογήν άρχιεπισκόπου της αυτοκεφάλου ορθόδοξου Εκκλησίας της Κύπρου.

Αμα ως ήγγέλθη ή έκλογή αυτή εις τα τοιά εν Κύπρω και εις τους τώως συνεγορζόμενους τώ Οίκου.

Πατριάρχην Πατριάρχας Ιεροσολύμων και Αλεξανδρείας, πάραυτα διαμαρτυρήσαν πάντες εδτοι πλην έννοείται τοσ έκλεγέντος άγιου Κυρηνείας—δις την εϋτως γενομένην έκλογήν. Πρώτος έτηλεγράφησε τώ Οίκου. Πατριάρχην άςτοι εις Κύπρον έπιστρέψας προς συνέστιν τοσ έργου της δικαν νίσεως τώ άρχιεπισκόπου Ζητήματος της νήτου μακαριώτατος Πατριάρχης Αλεξανδρείας Φώτιος δις τώ τηλεγραφήματός του ο Πατριάρχης Φώτιος τοσ του εν έκφράζει την λύπην του προς την Ι. Σύνοδον του Οίκου. Πατριαρχείου, δις την ύπ' αυτής μονομερώς γενομένην έκλογήν άρχιεπισκόπου της Κύπρου, τοσ το χαρκτηρίζει την έκλογήν ταύτην, ως έναντίαν των ιερών κανόνων και άμφιβάλλει άν θα άποδεχθί αυτήν ο λαός της Κύπρου, την Εκκλησίαν της οποίας εϋχεται εν τίλει όπως ειρηνεύση Κύριος ε Θεός.

Αλλαι διαμαρτυρίαι

Δεύτερον τηλεγράφημα έλήθη εις τα Πατριαρχεία τώ υπό της πλειονοψηφίας τώ Κυπριακού λαού άποστηριζόμενον μητροπολίτου Κιτίου κ. Κυρίλλου διαμαρτυρούμενου και τούτου επί τη τοιαύτη τώ άρχιεπισκόπου έκλογή και δηλονότι, ότι αυτός θέλει υπερμνησθ των θεσμών και του αυτοκεφάλου της Εκκλησίας της ύπρου, ως και των δικαίων του Κυπριακού λαού.

Συγχρόνως δέ ή Α. Μαριότης ο Πατριάρχης Ιερόδόλμων κ. Δαμιανός έντετέλατο τηλεγραφικώς τώ ένταθα άντιπρόσωπώ αύτοσ Πανιερωτάτω Γκυκερίω, όπως διεμαρτυρήσιν την λύπην αύτοσ τώ Οικουμενική Πατριάρχη επί τη μονομερώς γενομένην έκλογή του άρχιεπισκόπου της Κύπρου και τούς φόβους αύτοσ περί της μη άποδοχής αύτοσ υπό του κυπριακού λαού έπότε θα περιπλαχώσιν έτι μάλλον τα πράγματα επί βλάβη της αυτοκεφάλου άδελφής Εκκλησίας της Κύπρου.

Εξ άλλου έλήθησαν εις τα Πατριαρχεία δύο άλλα τηλεγραφήματα, το μόν έν εκ Λεμεσσοσ φέρον τέσσαρες υπογραφάς προκρίτων εστινες άγγέλλουσιν ότι ο λαός της πόλεως απέδέχθη την γενομένην έκλογήν και εύγνωμονεί τη Μητρί Εκκλησίαν, το δέ έτερον εκ Λευκωσίας φέρον τρεις υπογραφάς προκρίτων της πόλεως ταύτης, οστινες εύχαριστοσσι τη Εκκλησίαν αεί όνοματις των κατεικών της Λευκωσίας και εύγνωμονοσιν αυτή επί τη οίτις λύσει τοσ Ζητήματος.

Εκεί ή Αγγλία.

Ός δέ έγνωσθη, και ή Αγγλική ένταθα προσέβη άπεδοίμασε την άνευ της συγκαταθέσεως του Κυπριακού λαού και παρ' την γνώμην των πολιτικών της νήτου άρχων γενομένην υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου έκλογήν τώ Αρχιεπισκόπου.

Καθ' ός δ' έχω έξωδίκους πληροπορίας και ή ήμετέρα ένταθα Προεδρία ήτο έναντία της τοιαύτης μονομερώς γενομένης έκλογής.

Κατόπιν όλων αυτών των διαμαρτυριών και τώ γιγονότος, ότι ή έκλογή αυτή άντίκειται όπως εις τούς ιερούς της Εκκλησίας Κανόνες, ο μόν εϋτως άντικανονικώς έκλέγεις Αρχιεπίσκοπος, τώως Μη-

τροπολίτης Κυρηνείας κ. Κυρίλλος, δεν θα γείνη έκτος εϋς υπό του λαού εϋς υπό της Κυβερνήσεως της Κύπρου, θί φέρη δι επί ψήφισμένου άρχιεπισκόπου της Κύπρου άρ' έτέρου δέ τώ τώ τήματος θα περιπλαχώσιν επί τοσ σόνον, ώστε είνε άδύνατον να προσβή τις άπ' τοσδε τās συνεσεις και τα άποτελέσματα. Όλη δέ αύτή ή κατάσταση ορείται άποκλιταίως εις την πίστονα στατιν τώ Οικουμενικού Πατριάρχου Ιουάννου Γ', όστις εξ άντιζήτησ προς την Πατριάρχη Αλεξανδρείας Φώτιον, έα μη ύπερβύσση ούτος και έκλεγθί ο ύπ' αύτοσ άποστηριζόμενος Μητροπολίτης Κιτίου, άποκρίσσε να πείση την Ιεράν Σύνοδον μεθ' ής και προεβή εις την εν λόγω έκλογήν, ήτις παρ' πάντων κρίνεται ως πρξικόπημα άδικαιολόγητον και άσύμφορον.

ΣΚΡΙΠ.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠ. ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

Σκοπίμως άποκρίονται και γράφονται μελετημέναι άνακριβείαι και ψευδολογίαι προς έπισκότισιν της άληθείας και παραπλάνησιν της κοινής γνώμης περί της πραγματικής θέσεως τώ άρχιεπισκόπου Ζητήματος. Τα πράγματα έχουσιν ως εξής:

Ο Αγ. Κυρηνείας άνταμετρών τούς κινδύνους ος διατρέγει άποδεχόμενος την άντικανονικήν και παράλογον έκλογήν του δεν άπεδέχεται ούτην, αλλά και πιεζόμενος και άπειλούμενος δεν τολμά όριστικώς και άπορρασιμώς ν' άποκρούσιν αύτην.

Το νομοσχέδιον περί έκλογής άρχιεπισκόπου και επισκόπων της Ελληνικής Ορθόδοξου Εκκλησίας της Κύπρου εξακολουθεί συντασσόμενον έκτακτος δέ ύπάλληλος προσεληθή επί άμοιβή όπως μεταφράση την έγκύκλιον των Αγ. Συνοδικών της πρώτης έκλογής και άλλα σχετικα έγγραφα εις την άγγλικήν.

Δυνάμει να βεβαιώσωμεν ότι ή διά νέμου νύσις είναι ήδη άπορρασιμένη και ούδεις περί τούτου χωρεί διαταγμάς, πάντα δέ τάλλα σπερμολογήματα σκοπόν έχουσι την έφημερον κομματικήν κερδοσκοπίαν των πολιτιών νεκρών.

Η άρχιεπισκοπή ούτε παρεδόθη ούτε θα παραδοθή εις εινδήποτε έκκλησιαστικήν όργην, ήμισα δέ εις τούς άποπειραθέντας το πρξικόπημα της 20 Φεβρουαρίου, δις τοσ το θα ήτο σύλλημα γενικής εξερέσεως, ής αι έθελον συνέπειαι δύνανται να μαντευθώσιν εκ των μέχρι τούδε συμβεδηκτών.

ΑΣΥΓΝΩΣΤΟΙ ΑΝΑΚΡΙΒΕΙΑΙ

Αδυνατούμεν να εξελέγσωμεν την άκρίβειαν τώσ δθεν άνταλλασσόμενων άξιέφων μεταξύ τώ έντ. Αρχιγραμματίως και των Αγ. Συνοδικών. Κατά τα όμοιομόρφως σχεδιον έκπελειμένα περί τούτων εν τη «Φωνή της Κύπρου» και τη «Ελευθερία» τώ π. Σαδδάτου, ο έφηρισμένος άρχιεπίσκοπος Αγ. Κυρηνείας φαίνεται παθών έλπίσιν ελπίην δις τις συνεννοήσε; ή Κυβερνήσις ποιείται μετά τώ Ηγουμένου Κύκκου. Το πράγμα είναι άποτον έσον και παράδοξον. Αν όμως ως μέτρον της άκρίβειας των είδήσεων τούτων λάβωμεν όσα εν τοίς άποτίς φύλλοις

γράφονται μετά πρξόδοσιν όμοιωμένης πρξί τώ Μ. Πατριάρχου Κυρίου Φωτίου, διανυσμένη πάντα ταύτα να θεωρηθώσιν ως πεπλασμένους μύθους.

Η Α. Μ. ο Πατριάρχης κ. Φώτιος άπαξ μέν μετ' την επανόδον Του έπισκέψατο την Α. Εξοχήτην, τη έπισύση της θριαμβικής εισόδου εις Λευκωσίαν, ήτοι τη 14 Φεβρουαρίου, έκτοτε ούδεν μέλος της Κυβερνήσεως είδε, δυνάμει δέ κατ' τρόπον θετικώτατον να διαφύσωμεν όσα έγγραψαν περί έπισκέψεων Του παρ' τώ Μ. Αρχιεπισκόπ.

Ο εν Λεμεσσο άναπακριτής της «Ν. Πέρας» ποιούμενος κατόχρησιν της έμπιστοσύνης της συντάξεως αυτής, πολλάκις διεβίβασεν άνακριβεί; και διαστραμμένας πληροφορίας περί τώ άρχιεπισκόπου ίδις ζητήματος. Δεν είνε άποκρυφοί οί λόγοι δι' ός ούτος άνακρύσαστο πρύναν και δις μόν θέλει πέν Αγ. Αγγιάλου, δις δέ τον Αγ. Δράμης χάριν της ειρηνεύσεως τώ τύπου, άποκρύψαν δέ άμροτέρους τούς κομματισθέντας μητροπολίτας Μετά τή πρξικόπημα όμως της 20 Φεβρουαρίου έτιροτέ εις την άντικανονικήν έκλογήν τώ Αγ. Κυρηνείας και άναληστήτατα γράφει ότι ή Κυβερνήσις άπήτησε να παραδθώσιν αι κλειδες της άρχιεπισκοπής εις όι καταλαβόντες αύτην Κιτιανοί άπήτησαν την έκένωσιν της Αρχιεπισκοπής, άπειλούμενης τη έπισύση καταστροφής υπό τε των Λευκωσιτιών και των εκ των Επαρχιών συρρέοντων προς διαμαρτυρίαν και άποκρούσιν τώ πρξικόπηματος.

Διαστρέφον και τās χρονολογίας γράφει ότι εν μέσφ της καταστάσεως ταύτης επανήλθεν αύθις ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας, ενφ' τάληθες είνε ότι την κατάστασιν ταύτην εδημιούργησαν εκ συμπαγγίως τρεις ήμερας μετά την επανόδον του τώ Φανάριον και ή ψευδοσύμμετος, ή επανόδος δέ τώ Μακρωτάτου ήτο συνέπεια της Αντιπροσωπείας και έγινετο προς επανάλψιν των προσωρινώς διακρίπειτων έργασιών αύτης χάριν των έστρών.

Ορρούτερον ψεύδεται ρυτος γράφων ότι εν τας πόλει συνεχροτήθησαν συλλαλητήρια των Κυρηναίων (!) και ζωηραί λαϊκαί έκδηλώσεις ύπέρ της γενομένης έκλογής.

Μαρτυρούμεθα την Κύπρον άπασαν κατ' τοσ θρασείας τούτου ψεύδους δις τις τιμήν της μειονοφηγίας όμολογώμεν ότι καθ' άπασαν την νήτον και αύτη άπεδοίμασε την παράνομον και άντικανονικήν έκλογήν.

Φαίνεται ο άνθρωπος εξήλωσε τώ ήλικόν παράστημα της «Πατρίδος» τώσ Θερίτου, όστις παρ' τās μυρία άλλα ψεύδη έγγραφεν επανειλημμένως και άνακώς ότι ο Μ. Πατριάρχης κ. Φώτιος εισήλθε εις Λευκωσίαν υπό κουτωδίαν ζαπτιέδων, ενφ' ούδεις ύπήρχε ζαπτιές, δις όστις δέ Έλληνας Λευκωσιτιάται έν οι; και έκαιοντάς κυρηνειακών κερμέδων εν ένδοξασμώ τήν Α.

Μακαριότητα, ύπάρχει δέ πιστή φωτογραφία της θριαμβικής εισόδου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣ ΠΑΝΡΟΦΟΡΙΑ

Παρ' τώσ άισχίστου δημοσιογραφικού όργάνου τώσ θερπτικού παρσίτου πληροφορούμεθα εύχάριστον είδήσιν, ότι μετ' της άπελάσεως εκ της Αρχιεπισκοπής, ή λειτουργία της Αρχιεπισκοπής και τώσ Θρόνου της Πάρου καθυστέρει. Τόσον τώ καλλίτερον! Περιττώσεται ούτω λείψανά τινα των Εκκλησιαστικών προσώπων.

Ε. Κ. ΠΕΤΡΙΔΟΥ ΚΑΙ ΣΙΧ